Echo Lipska

ROK XVI NR 147 Październik - Grudzień 2011 cena 2,5 zł Lokalna gazeta samorządowa

Z okazji świąt Bożego Narodzenia, przepełnionych nadzieją i magią wigilijnej nocy, kieruję do Państwa płynące z serca życzenia radosnych, spokojnych świąt oraz pomyślności w nadchodzącym roku

Burmistrz Lipska
mgr Małgorzata Cieśluk

Życzenia radosnych Świąt Bożego Narodzenia, odpoczynku w rodzinnym gronie oraz pasma sukcesów i spełnienia najskrytszych marzeń w nadchodzącym Nowym Roku

życzy

Redakcja

Niech magiczna noc Wigilijnego Wieczoru przyniesie Wam spokój i radość. Niech każda chwila Świąt Bożego Narodzenia żyje własnym pięknem, a Nowy Rok obdaruje Was pomyślnością i szczęściem.

Przewodniczący Rady
Jerzy Krysztopik
i Rada Miejska w Lipsku

93. ROCZNICA ODZYSKANIA NIEPODLEGŁOŚCI

Święto Niepodległości to najważniejsze święto narodowe, obchodzone co roku 11 listopada, na pamiątkę odzyskania przez Polskę niepodległości w 1918 r..

W naszej gminie w tym wyjątkowym dla Polaków dniu odprawiana została msza św. w intencji Ojczyzny z udziałem pocztów sztandarowych oraz Młodzieżowej Orkiestry Dętej działającej przy Miejsko-Gminnym Ośrodku Kultury w Lipsku. Po mszy św. przy akompaniamencie Młodzieżowej Orkiestry Dętej w uroczystym przemarszu uczestnicy obchodów udali się pod Pomnik „Zginęli za Polskę", gdzie delegacje poszczególnych instytucji oraz zakładów pracy złożyły wiązanki kwiatów:

- Rada Miejska w Lipsku
- Urząd Miejski w Lipsku
- Funkcjonariusze Palcówki Straży Granicznej w Lipsku
- Koło Emerytów Straży Granicznej w Lipsku
- Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury w Lipsku
- Ochotnicza Straż Pożarna w Lipsku

Kolejnym punktem uroczystości był przemarsz pod „Kopiec Wolności', gdzie uczniowie ZSS złożyli wiązanki oraz nastąpiło zaciągnięcie warty honorowej przez funkcjonariuszy Straży Granicznej i harcerzy. Następnie okolicznościowe przemówienie wygłosiła Burmistrz Lipska – p. Małgorzata Cieśluk. Wszyscy obecni mieli również możliwość wysłuchania wiązanki pieśni patriotycznych w wykonaniu Młodzieżowej Orkiestry Dętej w Lipsku.

Na koniec obchodów 11 listopada uczestnicy uroczystości udali się do sali widowiskowej Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury w Lipsku, gdzie można było obejrzeć montaż słowno-muzyczny „To jest Polska" - w wykonaniu uczniów Gimnazjum pod kierunkiem p. Krystyny Bochenek i p. Teresy Sapiehy, oraz harcerzy 6 Lipskiej Drużyny Harcerskiej Służby Granicznej „Żubry" pod opieką p. Bożeny i p. Leszka Zaniewskich oraz p. Elżbiety Bielawskiej, a także wysłuchać koncertu Chóru „Tremolo" pod dyrekcją p. Urszuli Bobrowskiej.

Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury w Lipsku serdecznie dziękuje nauczycielom, pracownikom oraz młodzieży z Gimnazjum w Lipsku, za przygotowanie części artystycznej uświetniającej obchody 11 listopada.

AS

ZŁOTY KAMERTON

21-23 października 2011 r. w Bydgoszczy na XXXI Ogólnopolskim Konkursie Chórów a'Cappella Dzieci i Młodzieży, chór „Tremolo" z ZSS w Lipsku, kierowany przez **p. Urszulę Bobrowską**, zdobył **Złoty Kamerton** oraz **Puchar Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego**. Ponadto p. Urszula Bobrowska zdobyła ***nagrodę Ministerstwa Edukacji Narodowej dla najlepszych dyrygentów konkursu.***

Całemu zespołowi serdecznie gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów.

Redakcja

Konkurs plastyczny
p.h. „Gdzie mieszka bajeczka"

W związku z ***40 rocznicą śmierci Czesława Janczarskiego*** Biblioteka Publiczna w Lipsku ogłosiła gminny ***konkurs plastyczny p.h. „Gdzie mieszka bajeczka"*** dla uczniów z klas I - III ze szkół podstawowych. Dzięki zaangażowaniu wychowawczyń pań ***Alicji Danilczyk, Haliny Grajewskiej, Beaty Krzywickiej, Grażyny Leszkowicz, Małgorzaty Rakus i Barbary Szczepanik ze Szkoły Podstawowej w Lipsku*** na konkurs zgłoszono **53 prace**, z których oceniono 29, ponieważ pozostałe nie spełniały warunków uczestnictwa tj. nie były wykonane w formacie A-3. Najwięcej prac na konkurs wykonali uczniowie z klas I A, II B i II A.

Komisja w składzie ***Jacek Marcinkowski*** – przewodniczący oraz ***Teresa Sapieha i Cezary Gładczuk*** - członkowie przyznała:

I miejsce ex aequo dla **Zuzanny Błaszczyk z kl. II B** za pracę „Siedzi kotek w oknie" i **Kamila Borodziuka z kl. II B** za pracę „Siedzi kotek w oknie".

II miejsce ex aequo dla **Hanny Trochimowicz z kl. I A** za pracę pt. „Pawie oczko" i **Krzysztofa Sztukowskiego z kl. II B** za pracę pt. „Kukuryku".

III miejsce ex aequo dla **Ewy Chomiczewskiej z kl. III B** za pracę „Szkoła pod buczyną", **Tomasza Krawczuka z kl.I A** za pracę „Jaś i zabawki" i **Mateusza Borucha z kl. I A** za pracę pt. „Siedzi kotek w oknie".

Dwa wyróżnienia dla **Doroty Prolejko z kl. III B** za pracę pt. „Wiosna" i **Michała Rusieckiego z kl. II A** za pracę pt. „Kukuryku"

W/w uczniowie otrzymali nagrody – ***książki Czesława Janczarskiego*** ufundowane przez **Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury w Lipsku.**

Poza konkursem nagrodzono prace:

„Wiewiórki" ***Magdy Hałaburda z kl. I A,***

„Wiosna" ***Karoliny Bliźniukiewicz z kl. III B***

„O czym szumi stary dąb" ***Wiktorii Maksimowicz z kl. III A***

„Wiosna" ***Julii Wilczyńskiej z kl. III B***

Zwycięzcom gratulujemy. Wszystkim uczestnikom dziękujemy za udział w konkursie.

Wręczenie nagród odbyło się 6 grudnia. ***Prace wykonane na Konkurs można oglądać w Bibliotece Publicznej w Lipsku. Zapraszamy.***

Na konkurs ogłoszony przez Augustowskie Placówki Kultury – Miejską Bibliotekę Publiczną w Augustowie wysłano 7 prac laureatów gminnego konkursu. Praca **Ewy Chomiczewskiej** „Szkoła pod buczyną" została nagrodzona. Prace „Siedzi kotek w oknie" **Zuzanny Błaszczyk** i „Jaś i zabawki" **Tomasza Krawczuka** otrzymały **wyróżnienia**.

I. B.

Ekomuzeum
– szansą rozwoju regionalnego

(c.d. część II – kontynuacja z nr. 145)

1. Analiza zasobów (potencjału) kluczowych dla funkcjonowania ekomuzeum planowanego na obszarze gmin Lipsk i Sztabin

Wyboru najważniejszych zdaniem autorów zasobów, które będą istotne dla procesu tworzenia, a następnie rozwoju ekomuzeów na obszarze gmin Lipsk i Sztabin dokonano w oparciu o informacje:

1) zawarte w zgłoszeniu do konkursu dostarczonym przez Grupę Inicjatywną na rzecz utworzenia ekomuzeum o roboczej nazwie „U źródeł Biebrzy",
2) wynikające z analizy dokumentów strategicznych odnoszących się na poziomie lokalnym do obszaru gmin Lipsk i Sztabin oraz powiatu augustowskiego, na poziomie regionalnym do województwa podlaskiego, a na poziomie krajowym do całej Polski,
3) zgromadzone podczas **terenowej wizyty ekspertów** na obszarze planowanego ekomuzeum z udziałem Koordynatora Grupy Inicjatywnej w dniach 22-24 listopada 2010 roku,
4) zebrane podczas warsztatów szkoleniowych i strategicznych z udziałem osób tworzących Grupę Inicjatywną, w dniach 22, 24 i 25 listopada 2010 roku,
5) wyszukane na ogólnie dostępnych portalach internetowych.

Natomiast struktura wybieranych zasobów planowanego ekomuzeum odpowiada strukturze ekomuzeum wypracowanej przez zespół Fundacji Bieszczadzkiej w tzw. „Bieszczadzkiej metodologii tworzenia ekomuzeów" - metodologii opierającej się w sporej części o doświadczenia najstarszego w Bieszczadach Ekomuzeum „Trzy Kultury" w Lutowiskach, którego realizację koordynowała grupa inicjatywna przy Zespole Szkół w Lutowiskach.

Do każdego elementu struktury i odpowiadających im zasobów autorzy przygotowali propozycje rozwiązań – rekomendacje, które oczywiście nie są obligatoryjne.

Zgodnie z przytoczoną powyżej metodologią warunkiem prawidłowo funkcjonującego ekomuzeum powinno być istnienie:

1. **Grupy inicjatywnej, partnerów i sponsorów** - wyjściowego i najważniejszego warunku powstania każdego ekomuzeum. Grupę inicjatywną tworzą w sposób spontaniczny i oddolny (bez poleceń służbowych i nakazów) pasjonaci, osoby „pozytywnie zakręcone", które chcą w swojej okolicy coś zrobić, zmienić na lepsze. Bardzo ważne dla trwałości takiej grupy jest posiadanie naturalnego lidera, animatora, który „ciągnie" za sobą innych. Ale sam lider to za mało. Sens istnienia grupy polega na tym, że tworzą ją osoby o różnych umiejętnościach, zainteresowaniach, predyspozycjach, osobowościach itp. Zespół będzie sprawny tylko wówczas, gdy jego członkowie będą się wzajemnie dopełniać. Ponadto należy dodać, że grupa inicjatywna to twór dynamiczny, podlegający zmianom – jedni przychodzą, inni odchodzą, raz grupa jest mniej a raz bardziej liczna. Najczęściej pierwszy skład takiej grupy liczy od 3 do 5 osób, ale oczywiście nie jest to ścisła reguła. W wielu wypadkach może być tak, iż nieformalna grupa inicjatywna zawiąże stowarzyszenie lub powoła inny podmiot formalny, który ułatwi pozyskiwanie środków finansowych na rozwój ekomuzeum, tworzenie i konserwację szlaków oraz promocję.

Najważniejszym elementem każdego ekomuzeum nie są atrakcje same w sobie, ale ludzie, którzy na jego obszarze mieszkają i je tworzą. Dlatego, aby skutecznie utworzyć ekomuzeum i zapewnić jego trwałość, należy powołać koalicję różnych instytucji i osób, które będę odpowiedzialne za rozwój poszczególnych elementów jego struktury. W takiej niekoniecznie formalnej grupie powinni się znaleźć reprezentanci trzech sektorów tj. instytucji publicznych (np. samorządów), organizacji pozarządowych oraz przedsiębiorców. Grupa taka może składać się z kilkunastu bądź nawet kilkudziesięciu różnych podmiotów. Dzięki temu, że będą w niej osoby o różnych specjalnościach i z różnych branż, będzie łatwej znaleźć wykonawców poszczególnych działań, niż gdyby to robić w pojedynkę.

Zasoby Gminy Lipsk:

Do części Grupy Inicjatywnej na rzecz utworzenia ekomuzeum związanej bezpośrednio z Gminą Lipsk należą następujące osoby:

Franciszek Wiesław Bochonko – dyrektor Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury w Lipsku,
Krystyna Cieśluk – twórczyni ludowa,
Anna Czarnecka-Orpik – pracownik Urzędu Miejskiego w Lipsku,
Danuta Hawrylik – współwłaścicielka Gospodarstwa Agroturystycznego „Pod Modrzewiem" w Lipsku,
Lech Łępicki – dyrektor Zespołu Szkół Samorządowych w Lipsku, Prezes Towarzystwa Przyjaciół Lipska,
Romualda Prolejko – wieloletni sekretarz zarządu Towarzystwa Przyjaciół Lipska, radna Rady Gminy Lipsk (poprzedniej Rady),
Stanisława Ewa Skowysz-Mucha – twórczyni ludowa, wiceprezes Suwalskiego Oddziału Stowarzyszenia Twórców Ludowych, prezes Stowarzyszenia Miłośników Lipskiej Pisanki i Tradycji,
Barbara Taresewicz – instruktor folkloru w M-GOK w Lipsku,
Dr Lubosza Wesołowska – hydrobiolog, emerytowany pracownik naukowy Uniwersytetu Jagielonskiego, przez wiele lat kierowała stacją badawczą nad jeziorem Wigry. Propagatorka ekologii;
Leonarda Żabicka – emerytowana nauczycielka historii w ZSS w Lipsku.

Jeśli spojrzeć na lipską część Grupy Inicjatywnej od strony podmiotów posiadających osobowość prawną, to grono inicjatorów ekomuzeum tworzą:

1) Biblioteka Publiczna w Lipsku,
2) Fundacja Biebrzańska,
3) Gazeta Lokalna "Echo Lipska",
4) Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury w Lipsku,
5) Stowarzyszenie Miłośników Lipskiej Pisanki i Tradycji,
6) Suwalski Oddział Stowarzyszenia Twórców Ludowych - Koło w Lipsku,
7) Towarzystwo Przyjaciół Lipska,
8) Zespół Szkół Samorządowych w Lipsku.

Rekomendacje dla Gminy Lipsk:

1) Od samego początku należy ustanowić instytucję lub organizację odpowiedzialną za tworzenie i rozwój ekomuzeum. Spośród podmiotów prawnych tworzących lipską część Grupy Inicjatywnej, największym potencjałem kadrowym, lokalowym, a także finansowym dysponują (1) Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury w Lipsku, (2) Zespół Szkół Samorządowych w Lipsku oraz (3) Fundacja Biebrzańska. Ze względu na siedzibę i obszar działania (Gmina Lipsk) najbardziej predestynowane do pełnienia funkcji instytucjonalnego koordynatora ekomuzeum są 2

pierwsze podmioty. Ponieważ jednak **Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury w Lipsku** jest: (1) inicjatorem utworzenia ekomuzeum, (2) najduje się w nim Biblioteka Publiczna w Lipsku; (3) udostępnia siedzibę Towarzystwu Przyjaciół Lipska; (4) opiekuje się Muzeum Lipskiej Pisanki i Tradycji; (5) udostępnia siedzibę Kołu Twórców Ludowych przy Suwalskim Oddziale Stowarzyszenia Twórców Ludowych; (6) redaguje lokalną gazetę samorządową „Echo Lipska", (7) zarządza infrastrukturą turystyczną: wypożyczalnią kajaków, polem biwakowym, dwiema scenami plenerowymi; (8) posiada doświadczenie w przygotowywaniu, realizacji i rozliczaniu projektów finansowanych z dotacji zewnętrznych i (9) posiada siedzibę w centrum gminy (ul. Rynek w Lipsku), to ten podmiot autorzy koncepcji **rekomendują jako optymalny do pełnienia funkcji prawnego koordynatora ekomuzeum opartego o zasoby Gminy Lipsk**. Inną możliwością mogłoby też być koordynowanie ekomuzeum przez jedno z dwóch lokalnych stowarzyszeń: Stowarzyszenia Miłośników Lipskiej Pisanki i Tradycji lub Towarzystwa Przyjaciół Lipska - pod warunkiem wszechstronnego wsparcia ze strony MGOK w Lipsku.

Rekomendacje wspólne dla gmin Lipsk i Sztabin:

1) Do Grupy Inicjatywnej warto **włączyć również osoby inne** niż podane w zgłoszeniu konkursowym oraz aktywnie uczestniczące w cyklu warsztatów szkoleniowych w dniach 22-25 listopada 2010 roku;
2) otwarta wydaje się sprawa **osób, które mogłyby zająć się koordynacją ekomuzeum** na terenie gmin Lipsk czy Sztabin. W każdym przypadku powinna to być osoba, która: (1) posiada zdolności przywódcze i menedżerskie (potrafi zmotywować do działania zespół ludzi); (2) jest pasjonatem silnie związanym z okolicą; (3) posiada odpowiednią ilość czasu, by efektywnie zająć się rozwojem ekomuzeum; (4) ma na tyle ustabilizowaną sytuację materialna, by przez dłuższy okres móc pracować społecznie; (5) ma przynajmniej podstawowe doświadczenia związane z przygotowywaniem i rozliczaniem projektów finansowanych z dotacji zewnętrznych;
3) ważne jest również, żeby powołać **zespół projektowy**, który będzie wspierał koordynatora ekomuzeum, posiadający wiedzę i doświadczenia związane z przygotowywaniem, koordynacją i rozliczaniem projektów na rzecz rozwoju ekomuzeum dofinansowywanych ze źródeł zewnętrznych oraz posiadających zdolności i umiejętności menedżerskie. Warto też powołać **zespoły tematyczne** odpowiedzialne za przygotowanie i realizację zadań związanych z konkretnymi tematami, np. ds. przyrody, architektury regionalnej, turystyki… - oczywiście o ile zajdzie taka potrzeba.
4) do koalicji partnerów należy zaprosić np. przedstawicieli: (1) sektora biznesu: lokalne biura turystyczne, gestorzy bazy noclegowej i gastronomicznej i inni przedsiębiorcy potencjalnie zainteresowani tworzeniem ekomuzeów; (2) sektora publicznego: Biebrzański Park Narodowy, Lasy Państwowe, Powiat Augustowski, Wojewódzki Konserwator Przyrody, Wojewódzki Konserwator Zabytków, Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska, Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Wojewódzki Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Białymstoku; (3) sektora pozarządowego: Podlaska Regionalna Organizacja Turystyczna, Augustowska Lokalna Organizacja Turystyczna, Fundacja Biebrzańska, inne organizacje pozarządowe działające na obszarze gminy, związki wyznaniowe i kościoły, wyższe uczelnie z regionu.

2. Innych ludzi, bez których trudno mówić o ekomuzeum:

A. Zespołu ekspertów - instytucji i osób posiadających wiedzę na temat historii, kultury i przyrody okolicy, specjalistami w dziedzinie tworzenia produktów turystycznych, osobami zajmującymi się zawodowo znakowaniem szlaków, itp. Do grona ekspertów należy zaprosić osoby z bardzo różnych profesji, ale także ludzi, którzy nie zajmują się zawodowo określoną dziedziną nauki, ale są pasjonatami i hobbystami posiadającymi sporą wiedzę praktyczną. Mogą to być różnego typu kolekcjonerzy np. militariów, pamiątek historycznych, książek, eksponatów przyrodniczych. Warto dotrzeć do ludzi starszych, którzy mogą swoimi wspomnieniami oraz niepisanymi informacjami bardzo ubarwić często suche opisy faktograficzne. Grono ekspertów z czasem będzie się poszerzać o nowe osoby. Niekiedy zajdzie także potrzeba konsultacji z ekspertami niezamieszkałymi na danym terenie, np. z pracownikami różnego typu instytucji i placówek naukowych.

B. Grupy lokalnych artystów, rękodzielników i producentów wyrobów lokalnych. Jest to bardzo istotny element, gdyż w ofercie turystycznej jedną z najważniejszych atrakcji są spotkania, warsztaty, pokazy czy pogadanki z ludźmi, którzy tworzą coś oryginalnego i potrafią o tym ciekawie opowiadać. Poza tym turyści są zainteresowani nabyciem pamiątek z danego obszaru i skosztowaniem lokalnych potraw. Oprócz tego jest to jeden z najskuteczniejszych sposobów na praktyczną ochronę zagrożonego wyginięciem zawodu, rzemiosła, itp.

C. Przewodników po ekomuzeum - ważnym jest, aby w cały proces tworzenia ekomuzeum zaangażować jak największe grono osób mieszkających w danej okolicy. Dla części z nich warto zorganizować cykl szkoleń z zakresu historii, kultury i przyrody, które powinny być poprowadzone przez specjalistów z danej dziedziny. Do takich szkoleń najlepiej wybrać osoby w różnym wieku i reprezentujące różne zawody. Celem jest utworzenie grupy niezawodowych przewodników, którzy będą mogli udzielać osobom przyjezdnym informacji oraz oprowadzać po atrakcjach tworzonego ekomuzeum. Często ludzie, którzy nie mają specjalistycznego wykształcenia są bardzo autentyczni w tym co i jak mówią, tak że stanowi to większą atrakcję dla grupy zwiedzających, niż gdyby zostało to wykonane przez zawodowego, ale niezamieszkałego w danym miejscu, przewodnika.(…)

Rekomendacje dla Gminy Lipsk:

1) opracowanie oferty warsztatów i pokazów rękodzielniczych i artystycznych: pisankarskich, pieczywa obrzędowego, tkactwa i plastyki obrzędowej (pająki i kwiaty bibułkowe), malarskie, rzeźbiarskie, wikliniarskie, kuchni regionalnej, przygotowywania przetworów z żurawiny; pokazy i koncerty Zespołu Regionalnego „Lipsk";
2) wykorzystanie w ofercie przyszłego ekomuzeum spotkań z ciekawymi osobowościami Gminy Lipsk;
3) uruchomienie sieci punktów sprzedaży (sklepików) z wyrobami lokalnego rzemiosła. (…) Sklepiki takie mogą funkcjonować (w formie regałów lub półek wykonanych zgodnie z lokalnymi wzorami) w miejscowych gospodarstwach agroturystycznych, obiektach noclegowych i gastronomicznych, sklepach, stacjach benzynowych itp.;
4) warsztaty, pokazy, spotkania i sieć sklepików powinny być firmowane przez wybraną przez Grupę Inicjatywną instytucję (lub firmę), która byłaby władna zlecać wykonanie usług przez poszczególnych wykonawców – najlepiej żeby było to lokalne (lub regionalne) biuro turystyczne.

tara

Dzień Skupienia w Lipsku

Wyjątkowy dzień dla Wspólnoty dla Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa miał miejsce 19 listopada 2011 r. Po 2 latach modlitw adoracyjnych (rok i 3 miesiące jako oficjalna Wspólnota) udało się nam zorganizować w naszej lipskiej parafii Dzień Skupienia. Służył on przekazaniu informacji na temat Dzieła Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa, szerzonego w Polsce przez ojców jezuitów, redemptorystów i Wspólnotę Matkę z Krakowa. Głównymi gośćmi, zaproszonymi na Dzień Skupienia, którzy głosili konferencje, byli:

- o. Jan Mikrut – redemptorysta z Krakowa, współzałożyciel Radia Maryja i koordynator rekolekcji intronizacyjnych w Polsce (jako jedno z wielu zadań nałożonych na jego barki przez Prowincjała);
- p. Ewa Nosiadek - założycielka wspólnot dla Intronizacji NSPJ i koordynatorka wszystkich wspólnot w Polsce.

Program Dnia Skupienia wyglądał następująco:

- Konferencja o. Jana Mikruta CSRS: Wspólnota dla Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa Króla królów i Pana panów jako parafialna wspólnota wspólnot;
- Konferencja p. Ewy Nosiadek: Życie i przesłanie S. B. Rozalii Celakówny wzorem dla wspólnot intronizacyjnych;
- Adoracja Najświętszego Sakramentu;
- Msza Święta;
- Konferencja o. Jana Mikruta CSsR: Intronizacja NSPJ w wymiarze osobistym rodzinnym i społecznym;
- Konferencja p. Ewy Nosiadek: Zasady budowania w parafii Wspólnoty dla Intronizacji NSPJ Króla królów i Pana panów.

Dlaczego dla naszej Wspólnoty był to bardzo ważny dzień?

W Polsce od kilku lat jest głośno na temat dzieła Intronizacji za sprawą różnych działań wspólnot, które nie do końca zrozumiały przesłanie Sł. Bożej Rozalii Celak, na którym opiera się to dzieło. Zapraszając ludzi, jednych z najbardziej znanych i związanych z szerzeniem tego dzieła w Polsce, chcieliśmy doprowadzić do wyjaśnienia niejako „u źródła" tego, czym jest Intronizacja wg objawień Sł. Bożej Rozali Celak, by rozwiały się wątpliwości. Ci, którzy zechcieli wziąć udział w spotkaniu Dnia Skupienia, mieli taką szansę, niektórzy zaś zamiast przyjść i dyskutować z tymi, którzy wiedzą więcej, dyskusję podjęli między sobą w zaciszu swoich towarzyskich kręgów i mamy wrażenie, że często wnioski wyciągnięte z tych dyskusji są dalekie od tego, czym rzeczywiście to dzieło jest.

Czym w takim razie jest ta Intronizacja i dlaczego jest tak ważna?

Intronizacja Najświętszego Serca Pana Jezusa to postawienie na pierwszym miejscu w swoim życiu Jezusa, Jego praw, prawdy, miłości, a także sprawiedliwości i miłosierdzia, czyli wszystkich przymiotów Jego boskiego Serca. Postawienie Jezusa na pierwszy miejscu musi być widocznie realizowane w naszym życiu. To **ja** z miłości do Jezusa pragnę żyć lepiej, to ma być **moje** pełne nawrócenie do Boga, walka z własnym grzechem, nałogiem, słabością. To troska, by żyć w stanie łaski uświęcającej, by Jezus mógł w pełni działać **we mnie** i **przeze mnie**; bym był świadkiem, świadczącym moim życiem o przynależności do Niego i to zarówno w sferze osobistej, społecznej jak i zawodowej. Nie można być katolikiem tylko w domu, a poza nim wyznawać i kierować się innymi zasadami niż obowiązującymi w Dekalogu. W tym momencie przypomina mi się śmierć w katastrofie smoleńskiej Izabeli Jarugi – Nowackiej, posłanki SLD, o której w wywiadzie udzielonym dla TVN24, w dniach żałoby narodowej, wypowiadała się jej dobra znajoma prof. Magdalena Środa. Stwierdziła, że była pełna uznania dla działalności zmarłej dotyczącej równouprawnienia kobiet (po niej przejęła m.in. M. Środa, funkcję pełnomocnika rządu d/s równego statusu kobiet i mężczyzn) prawa kobiet do aborcji, do zapłodnień in vitro, równości wszystkich orientacji seksualnych itd., i że dopiero po jej śmierci dowiedziała się, że była katoliczką. Pani Środa była pełna uznania, że p. Izabela tak pięknie się kamuflowała i nie przenosiła sfery swojej duchowości, wiary, przynależności do Kościoła katolickiego na sferę życia politycznego i służbowego. Czy oto właśnie nam chodzi, by innymi kryteriami kierować się w życiu prywatnym, a innymi w publicznym? Czy mamy wyznawać przynależność do Jezusa tylko w czterech ścianach naszego domu? Czy o takie wyznawanie wiary prosi nas Ten, co nas zbawił? Wydaje się, że obecna rzeczywistość polityczna naszego kraju zmusi nas już niebawem do opowiedzenia się po tej lub tamtej stronie, zdecydowanie i stanowczo, bez możliwości zmieniania maski w zależności od tego w jakiej sytuacji towarzysko-zawodowej lub publicznej znajdziemy się. Królowanie Jezusa w życiu człowieka, to jest dobrowolny wybór Jezusa**, uznanie Jezusa w swoim sercu Królem,** przy intronizacji osobistej, **uznanie Jezusa Królem mojej rodziny**, przy Intronizacji w aspekcie rodzinnym i **uznanie Go moim Królem publicznie** w obecności wspólnoty kościelnej, społecznej i zawodowej w aspekcie społecznym.

Intronizacja jest odpowiedzią, publicznym wyznaniem wiary, osobiście każdego, na miłość Jezusa płynącą z Jego Najświętszego Serca. Na miłość Jezusa, który poświęcił swoje życie i odkupił moje grzechy, nie sąsiada, nie moich rodziców czy rodzeństwa, nie męża czy żony lecz moje, osobiste. Serce oznacza osobę, która kocha, zdobywa nas poprzez to, co dla nas uczyniła i to mnie fascynuje, co Jezus dla mnie zrobił, dla mnie osobiście. Poznaję Go przez to, co dla mnie uczynił: wcielenie (Boże narodzenie jako człowieka), przyjęcie cierpienia i męki na Krzyżu, pozostawienie mi Kościoła z jego sakramentami i Eucharystią. **To należałoby sobie uświadomić, że ja, właśnie ja, jestem obiektem miłości Jezusa i dlatego, tej wiecznej, jedynej Miłości mówię – tak!**

Wracając jednak do tematu, dlaczego Intronizacja jest tak ważna? Pytanie o konieczność intronizowania Jezusa pojawiło się za przyczyną Rozalii Celakówny (obecnie Służebnicy Bożej) już w latach trzydziestych. Podstawą takiego projektu jest mistyczna wizja Rozalii Celakówny. „Ostoją się tylko te państwa, w których będzie Chrystus królował. Jeżeli chcecie ratować świat, trzeba przeprowadzić intronizację Najświętszego Serca Jezusowego" — usłyszała Rozalia z ust Jezusa podczas jednej z wizji. Ks. prof. Kubik twierdzi, że wokół tego przesłania powstało wiele nieporozumień. „Wielu produkuje i sprzedaje figurki Chrystusa z koroną na głowie, wierząc, że zapewnią pokój i błogosławieństwo. Jest to podejście polityczne, to trochę jakby chciano zaprowadzić państwo teokratyczne".

Kim była Rozalia Celakówna?

Była to prosta, wiejska dziewczyna. Urodziła się koło Makowa Podhalańskiego w Jachówce. Od siódmego roku życia była obdarzana głębokim życiem mistycznym. Rozmawiała z Jezusem na rozmaite tematy. Słyszała Jego głos wzywający ją do

tego, aby się całkowicie mu oddała. Pan Jezus prosił Rozalię, aby wynagradzała Jego Najświętszemu Sercu za wszystkie zniewagi, które otrzymuje, a także, by podjęła starania, by dokonano w Polsce Intronizacji. Do dwudziestego pierwszego roku życia za całą swą edukację miała jedynie sześć klas szkoły podstawowej, na siódmą rodziców nie było stać. Wzrastała w przekonaniu, że musi pójść do klasztoru, najlepiej do Karmelu. W wieku 21 lat pojechała do Krakowa, gdzie znajdowały się dwa domy karmelitańskie. Na wstąpienie nie było szans, gdyż oba były... przepełnione. Dzięki pomocy otrzymała pracę w szpitalu na oddziale chorób wenerycznych. Tam młoda Rozalia przeżyła wstrząs — poznała obcy jej dotąd świat. Szokujące były dla niej wulgaryzmy i to, że sprawy seksu traktowano tam bez żenady. U siebie w domu nigdy nie spotkała się z takimi problemami. Myśl o życiu zakonnym nie odstępowała jej. Wstąpiła do klarysek. Przekraczając próg usłyszała jednak: „Dziecko tu nie jest twoje miejsce". Po półrocznym pobycie w zakonie powróciła do pracy w szpitalu, najpierw na oddziale okulistycznym, później z powrotem na wenerycznym. Tu właściwie spalała się wewnętrznie. Nigdy jednak nie była szanowana i wysoko oceniana. Pomimo, że równolegle z pracą studiowała i zdobyła uniwersytecki dyplom pielęgniarki, w szpitalu wykonywała najgorsze prace. Sprzątała korytarze, szorowała toalety, myła i przygotowywała zmarłych do pochówku. Często przyjmowała, nielubiane przez innych, dyżury nocne, na których dochodziło do licznych zgonów. Dzięki jej modlitwie i trosce, na jej dyżurach nie zdarzało się, by zmarły odszedł do Boga bez sakramentu pojednania.

Przesłanie Rozalii

Życie Rozalii było wołaniem o nawrócenie grzeszników. Niektóre z wizji były przerażające. Widziała na przykład śmietnisko, z którego Jezus wydobył wielką księgę, w której zapisano uczynki spełniane bez czystej intencji lub spełniane z powodu próżności. Kiedy indziej stała nad przepaścią pełną „zgnilizny i obrzydliwości" rozumiejąc, że tak wygląda serce osoby dopuszczającej się czynów nieczystych.

Dzięki wizjom oraz swemu osobistemu kontaktowi z Jezusem miała świadomość tego, co czeka nie tylko Polskę, ale także i świat, jeśli ludzie nie podejmą nawrócenia. To nawrócenie miało odbyć się przez modlitwę, post, adorację Najświętszego Sakramentu.

„Wizje przychodziły do niej przede wszystkim w szpitalu, często podczas sprzątania" — twierdzi ksiądz Kubik. Kiedyś zobaczyła pękającą kulę ziemską. „Taki los miał spotkać świat, jeżeli nie nastąpi zerwanie z grzechem i intronizacja Najświętszego Serca Jezusa poprzez akt episkopatu i rządu" — twierdzi ksiądz Kubik.

W 1938 r. w widzeniu, nieznany Mąż mówił do Rozalii: „Polska nie zginie, o ile przyjmie Chrystusa za Króla w całym tego słowa znaczeniu; jeżeli podporządkuje się pod Prawo Boże, pod Prawo Jego Miłości. Inaczej, Moje dziecko, nie ostoi się. (…). Tylko te państwa nie zginą, które będą oddane Jezusowemu Sercu przez Intronizację, które Go uznają swym Królem i Panem". A w roku 1939 sam Pan Jezus mówił do Rozalii: „Sam fakt ofiarowania się Polski przez Intronizację Mojemu Sercu przyniesie zbawienne korzyści, bo przez to bardzo dużo dusz nawróci się szczerze do Pana Boga, poddając się Jego prawu". Pod koniec lutego 1939 r. Rozalia pisze: „Wtem usłyszałam w głębi duszy głos i równocześnie odczułam pewność niezwykłą, że tak się stanie, czego nie potrafię opisać: „Moje dziecko! (…) Wielkie i straszne są grzechy i zbrodnie Polski. Sprawiedliwość Boża chce ukarać ten naród za grzechy, a zwłaszcza za grzechy nieczyste, morderstwa i nienawiść. **Jest jednak ratunek dla Polski, jeżeli Mnie uzna za swego Króla i Pana w zupełności przez Intronizację. (**…) To uznanie ma być potwierdzone porzuceniem grzechów, a całkowitym zwrotem do Boga". Wieczorem 4 lipca 1938 r. Rozalia miała widzenie: „Rozpoznawałam części świata i poszczególne państwa. Wtem staje przede mną postać męża, pełna powagi i majestatu (…) osoba ta mówi do mnie głosem pełnym powagi i namaszczenia: „Moje dziecko! Za grzechy i zbrodnie (wymieniając zabójstwa i rozpustę), popełnione przez ludzkość na całym świecie, ześle Pan Bóg straszną karę. Sprawiedliwość Boża nie może znieść dłużej tych występków. **Ostoją się tylko te państwa, w których będzie Chrystus królował.** Jeżeli chcecie ratować świat trzeba przeprowadzić Intronizację Najświętszego Serca Jezusowego we wszystkich państwach i narodach na całym świecie. Tu i jedynie tu, jest ratunek. (…) Intronizacja w Polsce musi być przeprowadzona". Jest to ostatni wysiłek Miłości Jezusowej na te ostatnie czasy.

Rozalia Celakówna zmarła 13 września 1944 roku. Jej grób znajduje się na Cmentarzu Rakowieckim w Krakowie. 17 kwietnia 2007 został zakończony jej proces beatyfikacyjny na szczeblu diecezjalnym. Jej kult szerzył się od samej śmierci. „Mamy niezliczone świadectwa o łaskach otrzymanych za jej pośrednictwem, brakuje jednak rozstrzygającego cudu" — powiedział ksiądz Kubik. Ksiądz profesor zachęca do modlitwy za jej pośrednictwem. On sam powiedział: „Modlę się codziennie za pośrednictwem Rozalii prosząc o wszelkie łaski dla narodu i dla mnie osobiście".

Jak rozumieć przesłanie Rozalii?

„Rozalia zawsze twierdziła, że intronizacja może się dokonać tylko wtedy, gdy naród się nawróci i porzuci grzechy. Oznacza ona postawienie Boga na pierwszym miejscu, łączy się z odnową i nawróceniem narodu".

Powstające Wspólnoty dla Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa nie są powoływane przez Biskupa czy Proboszcza, one się budują od wewnątrz, z potrzeby serca osób świeckich, **gdyż to dzieło powstaje i prowadzone jest przez świeckich.** Żaden ksiądz nie może bowiem podjąć decyzji, która zapada w moim sercu, bo Intronizacja – to wybór Jezusa w tajemnicy serca, w tajemnicy miłości. To moja decyzja, że będę świadczył za Jezusem, że będę żył Jego przykazaniami we wszystkich aspektach mojego życia, w aspekcie rodzinnym, zawodowym, społecznym i Kościelnym. Mam swoim życiem dawać świadectwo, wspólnota ma dawać świadectwo, to co przeżywamy w obcowaniu z Jezusem, fascynację Nim mamy przekazywać innym, gdyż Prawda objawiona jest dla wszystkich, nie tylko dla mnie.

Nie jest to, zatem jednorazowy akt, ale proces, w którym uczestniczyć ma cały naród. Nacisk kładziony na wspólnotowy akt intronizacji — zdaniem księdza Kubika — ma swoje uzasadnienie w tym, że wiara i życie chrześcijańskie mają istotny wymiar wspólnotowy. Chodzi tu, więc o to, abyśmy jako Kościół i naród stawali się coraz bardziej życzliwi, aby zaistniała cywilizacja miłości.

„Służebnica Boża Rozalia nigdy nie mówiła o intronizacji Chrystusa Króla lub o ogłaszaniu Chrystusa Królem Polski. Mówiąc o intronizacji — podkreślamy to bardzo mocno — zawsze miała na uwadze przede wszystkim intronizację Najświętszego Serca Pana Jezusa z jednoczesnym wezwaniem do uznania Chrystusa naszym Królem i Panem". — czytamy w artykule księdza W. Kubika „Czym jest intronizacja?"

Natomiast **o. Jan Mikrut w trakcie swojej konferencji wyjaśnia**: „Intronizacja ma wymiar osobisty, rodzinny i społeczny. Osobiście mogę Go uznać swoim Królem, w swoim sercu po każdej Komunii Św. , wypowiadając słowa:

„Jezu jesteś Królem, Jezu jesteś moim Królem, daj mi poznać wolę Twoją Panie, oto jestem."

W aspekcie rodzinnym może odbyć się to poprzez modlitwę całej rodziny w domu. Przy obrazie Chrystusa Króla lub Najświętszego Serca Jezusowego należy odczytać akt Intronizacji w rodzinie, wg programu podanego w broszurce intronizacyjnej.

Intronizacja państwowa ma być dokonana przez prymasa i rząd.

W Polsce jest autonomia Kościoła i państwa, każdy ma swoje kompetencje i nie powinien wchodzić w kompetencje drugiego. Kościół głosi Chrystusa, strzeże depozytu wiary. Kościół ma jednak prawo osądzać, czy coś jest zgodne lub - nie z wolą i przykazaniami Bożymi. W sensie prawnym Polska nie jest państwem katolickim, ale liczymy się tu z Chrystusem Królem, dekalogiem i ewangelią. Władzę powinni więc sprawować ludzie, którzy kierują się Dekalogiem.

Przy Intronizacji wybieramy styl życia, który odpowiada miłością na Miłość. Dlatego też jeśli władza świecka (prezydent, premier) uzna, że chce postępować, żyć, zgodnie z Dekalogiem, uznając Chrystusa swoim Królem, powinien to wyrazić publicznie. Nie może nikt tego dokonać za nich, żadna grupa społeczna czy kościelna . Oni muszą tego dokonać sami w swoich sercach, wyrażając to głośno przed światem, każdy ma w tym dziele zakres swoich kompetencji. W Intronizacji nic nie jest narzucone, to jest akt wiary. Dobrowolne przystąpienie do Wspólnoty, dobrowolna intronizacja, nawet jeśli w parafii jest ona wyrażona przez 3-osobowe delegacje, to są oni wyrazicielami tylko tych, co tego chcą".

Co zatem robić?

Pomysłów jest wiele. Jednym z nich, jest to, co niektórzy już robią. W Polsce od 16 lat istnieją grupy, Wspólnoty dla Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa, które podejmują raz w tygodniu godzinne i raz w roku całodobowe adoracje Najświętszego Sakramentu, ofiarowując swoje modlitwy jako wynagrodzenie i zadośćuczynienie za grzechy swoje, swoich najbliższych, parafii i całej Ojczyzny. Są też inni, którzy zobowiązują się do życia w łasce uświęcającej, do codziennego przyjmowania Komunii w duchu wynagrodzenia. Najnowsza inicjatywa to Krucjata Różańcowa za Ojczyznę, która została zainicjowana 15 czerwca w Niepokalanowie (na dzień 5 grudnia liczy już 46 954 osób modlących się dziesiątką Różańca Św. w intencji naszej Ojczyzny).

Modlitwa Wspólnot dla Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa, na którą składa się przede wszystkim: uwielbienie, przeproszenie, dziękczynienie i prośba, ma na celu doprowadzenie wspólnoty parafialnej do uroczystości Intronizacji NSPJ w parafii z udziałem licznych delegacji różnych stanów, czyli przedstawicieli różnych grup zawodowych czy społecznych. Taka uroczystość odbyła się już w 4 parafiach naszej diecezji (3 w parafiach suwalskich i 1 w Sejnach). Lipska wspólnota w tym roku uczestniczyła w trzech takich uroczystościach – w Białymstoku (w katedrze), w Bielsku Podlaskim i ostatnio (23 listopada) w parafii św. Stanisława Biskupa Męczennika w Dąbrowie Biał.

Wspólnoty dla Intronizacji NSPJ a Kościół w Polsce

5 listopada 1996 r. rozpoczął się proces beatyfikacyjny Służebnicy Bożej **Rozalii Celakówny**, który w dniu 17 kwietnia 2007 r. został zakończony na szczeblu diecezjalnym. Zgodnie z życzeniem Arcybiskupa Metropolity Krakowskiego Kardynała Stanisława Dziwisz, dalszym przebiegiem procesu wobec Kongregacji ds. Kanonizacyjnych ma się zajmować wyłącznie Prowincja Polski Południowej Towarzystwa Jezusowego (dekret z dnia 16 kwietnia 2007 r.).

Do Księży Jezuitów zatem należy także troska o czystość kultu prywatnego Służebnicy Bożej. Jakiekolwiek inne osoby i organizacje nie są upoważnione do występowania w tej sprawie, bez zgody przełożonego Prowincji Polski Południowej Towarzystwa Jezusowego.

Komisja Nauki Wiary Episkopatu Polski (która dba o czystość wiary), pod przewodnictwem biskupa Zygmunta Zimowskiego, 3 lata temu sporządziła opinię na temat ruchów Intronizacyjnych. W tym dokumencie bardzo przychylną opinię komisja wydała o Wspólnotach dla Intronizacji NSPJ. W zaleceniach kończących pracę Komisji w tej sprawie (zalecenia do wiedzy biskupów diecezjalnych) wskazała, by propagować i bronić działalności tychże Wspólnot.

Arcybiskup Michalik, Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski, 14 listopada 2011 r. przesłał list na ręce p. Ewy Nosiadek z podziękowaniem za organizację ogólnopolskiego sympozjum Wspólnot dla Intronizacji NSPJ ph. „Najświętsze Serce Jezusa i serce chrześcijanina" (Jasna Góra 29.06 – 1.07. 2011 r.), za materiały z tego sympozjum i za propagowanie idei Intronizacji NSPJ w Polsce. Informacje o tym dziele, materiały z sympozjum otrzymali księża Biskupi w Przemyślu na Konferencji Episkopatu Polski.

Do Episkopatu, na ręce Arcybiskupa Józefa Michalika, został przesłany także statut dla wszystkich Wspólnot w Polsce (złożony w Komisji Prawnej Episkopatu), po to, by został wydany jeden dokument dla wszystkich wspólnot Intronizacji NSPJ w Polsce.

Więcej informacji na temat Rozalii Celakówny i jej dzieła znajduje się w witrynie internetowej: www.celakowna.pl oraz www.redemptor.pl/intronizacja

Parafialna Wspólnota dla Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa w Lipsku

(W artykule wykorzystano fragm. wypowiedzi z artykułu „Czym jest intronizacja?", księdza profesora Władysława Kubika, jezuity, odpowiedzialnego za szerzenie kultu Służebnicy Bożej Rozalii Celakówny).

tara

OGŁOSZENIE

W związku z tym, że wielu członków Towarzystwa Przyjaciół Lipska od lat nie uczestniczy w spotkaniach Stowarzyszenia i nie płaci składek członkowskich, Zarząd TPL postanowił przeprowadzić weryfikację członków. Wszystkie te osoby, które chcą nadal być członkami, prosimy w terminie do końca lutego 2012 roku, potwierdzić swoją przynależność kontaktując się z Zarządem TPL.

Obecny skład Zarządu TPL:

Lech Łępicki, Teresa Lićwinko, Leonarda Żabicka, Łucja Pigiel, Danuta Hawrylik

CO NOWEGO W PRZEDSZKOLU?

„PASOWANIE NA STARSZAKA”

W dniu 11.X.2011 r. odbyła się uroczystość „Pasowania na starszaka”. Uczestniczyli w niej: p. Dyrektor – M. Bieciuk, rodzice oraz trzy grupy starszaków: 5-latki z wychowawczynią p. B. Zaniewską, 5-latki z wychowawczynią p. A. Gładczuk oraz 6-latki z wychowawczynią p. E. Sapieszko. Starszaki przedstawiły część artystyczną, złożyły ślubowanie i wypiły napój mocy.

Następnie p. Dyrektor – M. Bieciuk czarodziejskim ołówkiem dokonała pasowania na starszaka. 5-6-latki otrzymały pamiątkowe dyplomy i upominki. Po uroczystości w salach czekał na wszystkich słodki poczęstunek przygotowany przez rodziców.

„DZIEŃ EDUKACJI NARODOWEJ”

Obchody Dnia Edukacji Narodowej miały miejsce w dniu 13.X.2011 r. Wzięły w nim udział i nasze starszaki wraz z wychowawczyniami. Każdy nauczyciel ZSS otrzymał laurkę z życzeniami. Obejrzeliśmy też montaż słowno-muzyczny w wykonaniu kl. IV. Pełne humoru piosenki zaśpiewały zaś uczennice gimnazjum. Zarówno występ kl. IV jak i gimnazjalistek wywołał na twarzach kadry pedagogicznej wiele uśmiechu i radości.

Dziękujemy Wam za miłe chwile…

„ŚWIĘTO ODZYSKANIA NIEPODLEGŁOŚCI”

Święto Odzyskania Niepodległości uczczono w ZSS w dniu 10.XI.2011 r. 5-6-latki wraz z nauczycielkami również uczestniczyły w tej uroczystości. Z okazji tego święta wszyscy uczniowie i nauczyciele mieli przypięte do ubrania biało-czerwone kotyliony.

Harcerze i uczniowie z gimnazjum przygotowali program słowno-muzyczny. Chociaż były to trudne treści dla naszych przedszkolaków, z uwagą uczestniczyły w tym święcie.

„ANDRZEJKI”

Duchy, tajemnicze klucze, nastrój przy blasku świec nawiązują do tradycji andrzejkowych. W naszym przedszkolu odbyły się one we wszystkich grupach 24.XI.2011 r. Grupa 3-4-latków p. K. Zieziulewicz i grupa 6-latków p. E. Sapieszko razem bawiły się i wróżyły. Grupy 5-latków p. B. Zaniewskiej i p. A. Gładczuk zaprosiły na „Andrzejki" swoich rodziców.

W nastrojowo udekorowanych salach wszystkie przedszkolaki wróżyły sobie z różnych przedmiotów (rodzice również). Wróżby przeplatane były tańcami i zabawami przy muzyce.

Na zakończenie spotkań andrzejkowych na wszystkich czekały słodkości przygotowane przez mamy.

„DZIEŃ MARCHEWKI"

Już kolejny rok nasze przedszkolaki realizują program „Kubusiowi Przyjaciele Natury". W związku z tym w obu grupach 5-latków nauczycielki zorganizowały „Dzień Marchewki" w dniach 24.X. i 25.XI.2011 r. Każdy starszak w tych dniach miał na sobie coś pomarańczowego. Dzieci bawiły się przy piosence „Na marchewki urodziny", przygotowały i jadły marchewkowe słodycze, piły Kubusiowe soki. Poznały ciekawostki o marchewce, wykonywały różne marchewkowe zadania, min.: układały puzzle z marchewek, wyklejały marchewkę olbrzyma, wyszukiwały marchewkę wśród innych warzyw.

Ale było marchewkowo !

„KIERMASZ OZDÓB ŚWIATECZNYCH"

Z okazji nadchodzących Świąt Bożego Narodzenia wszystkie przedszkolaki własnoręcznie przygotowały kartki i różne ozdoby świąteczne. Ich prace można było kupić w przedszkolu na kiermaszu w dniach 12-16.XII.2011 r. W sprzedaży pomagali nam harcerze.

Dziękujemy wszystkim, którzy pomogli przy organizacji kiermaszu i okazali swą hojność kupując prace naszych dzieci.

„SPOTKANIE OPŁATKOWE"

W dniach 19 i 20.XII.2011 r. w przedszkolu odbyły się „Spotkania opłatkowe". Dnia 19.XII. 3-4-latki wystąpiły z częścią artystyczną i podzieliły się opłatkiem z rodzicami i nauczycielkami.

W dniu 20.XII. w spotkaniu opłatkowym w grupach 5-6-latków wzięły udział: p. Dyrektor – M. Bieciuk, pani katechetka - A. Boruch, rodzice, nauczycielki i personel przedszkola.

Starszaki też wystąpiły przed gośćmi: recytowały wiersze, śpiewały kolędy i piosenki świąteczne oraz wystawiły jasełka.

Potem wszyscy dzielili się opłatkiem i składali sobie życzenia świąteczne i noworoczne.

Życzymy Wam by radość ,którą zwiastował Anioł pasterzom,
była szczególnie przeżyta w te Święta
i towarzyszyła Wam przez 2012 rok.
Przedszkolaki z wychowawczyniami.

Nauczycielka przedszkola
Anna Gładczuk

NASI HARCERZE TRZECI ROK Z RZĘDU NAJLEPSI !

27.10.2011 r. odbył się Chorągwiany Festiwal Piosenki Harcerskiej w Białymstoku. Już po raz trzeci nasza drużyna (6 LDHSG „Żubry" pod kierunkiem instruktorów) również przystąpiła do rywalizacji. Współzawodnictwo odbywało się w dwóch grupach wiekowych: zuchy i harcerze oraz harcerze starsi i wędrownicy. Prezentowany poziom był naprawdę wysoki, a konkurencja duża. Nasza drużyna wystąpiła w pierwszej kategorii.

Wśród solistów reprezentowała nas **dh Adrianna Skokowska** i w jej wykonaniu jurorzy i zebrana publiczność mogli usłyszeć dwie piosenki: "Tak jak ptaki" i „Ballada o Wikingach". Jury doceniło jej piękną interpretację i przyznało **II MIEJSCE**.

Drużyna zaś spośród piosenek harcerskich wybrała „U wrót lasu", a chwilę potem zachęcała zebranych do wspólnej wędrówki („Wędruj z nami"). I tym razem znaleźliśmy uznanie w oczach jurorów, którzy przyznali nam **I MIEJSCE** w kategorii grup wokalnych.

Oprócz otrzymanych nagród rzeczowych mieliśmy przywilej ponownego wystąpienia przed publicznością zebraną w Miejskim Domu Kultury w Białymstoku. Wyjazd z pewnością możemy zaliczyć do udanych, a osiągnięte przez nas wyniki są dla nas **niewątpliwie sukcesem, gdyż trzeci rok z rzędu wygraliśmy ten festiwal.**

MISTRZYNIE POWIATU AUGUSTOWSKIEGO!

29.10.2011r w Augustowie rozegrane zostały zawody powiatowe w piłce ręcznej dziewcząt. W zawodach spotkały się drużyny: Gimnazjum nr 3 Augustów i Gimnazjum w Lipsku. Zwyciężyła drużyna z naszego gimnazjum.

Zajmując **I MIEJSCE** dziewczęta powtórzyły sukces z zeszłego roku. Tym samym obroniły tytuł **MISTRZA POWIATU AUGUSTOWSKIEGO** i uzyskały awans do dalszych rozgrywek w Grupie Północnej.

Skład drużyny: Olszewska Agnieszka, Sztukowska Marlena, Borodziuk Izabela, Boguszewska Monika, Kubryń Sylwia, Skokowska Adrianna, Sielawa Aleksandra, Chomiczewska Agata, Hejko Paulina, Krysiuk Małgorzata, Olszewska Gabriela, Hejdeman Magda, Krzywicka Monika i Bondziul Diana.

Trener: Leszek Zaniewski.

Za nami już Finał Grupy Północnej. Zawody odbyły się w Dąbrowie Białostockiej. Nasza drużyna odniosła dwa zwycięstwa (ponownie z Gimnazjum w Augustowie oraz z Gimnazjum w Sokółce) oraz poniosła jedną porażkę z Gimnazjum w Dąbrowie Białostockiej, zajmując ostatecznie **II MIEJSCE uzyskała awans do I rundy Finału Wojewódzkiego.**

L. Z.

XIV Gwiazdkowy Turniej Taekwon-do

W dniu 3 grudnia 2011 w Zespole Szkół Integracyjnych nr 1 odbył się XIV Gwiazdkowy Turniej Taekwon-do. Wystartowało w nich 77 zawodników z trzech klubów Taekwon-do województwa podlaskiego: MUKS „Stoczek 45" Białystok (trener: Bożena Zdanuczyk), Podlaskiej Szkoły Taekwon-do „Ko-Dang" Lipsk (trener: Tomasz Leszkowicz), TSC „So-San" Białystok, (trener: Wojciech Zdanuczyk).

Zawodnicy rywalizowali w konkurencjach układach formalnych i technik specjalnych z podziałem na grupy zaawansowania. Oddzielnie zostały rozegrane konkurencje dla dzieci najmłodszych (druga klasa i młodsze).

Dziewczyny 0-9 kup
1 Łakus Aleksandra – MUKS „Stoczek 45" Białystok
2 Jankowska Urszula – MUKS „Stoczek 45" Białystok
3 Mejsak Aleksandra – TSC „So-San" Białystok
3 Wolańska Julia – MUKS „Stoczek 45" Białystok

Dziewczyny 8-7 kup
1 Grygorczuk Paulina – TSC „So-San" Białystok
2 Kniotek Magdalena – TSC „So-San" Białystok
3 Łukaszewicz Wiktoria – MUKS „Stoczek 45" Białystok
3 Sztukowska Gabriela – PSK „Ko-Dang" Lipsk

Dziewczyny 6 kup i pow.
1 Pietrzeniec Martyna – PSK „Ko-Dang" Lipsk
2 Budnik Karolina – PSK „Ko-Dang" Lipsk
3 Koziatek Gabriela – TSC „So-San" Białystok
3 Kamila Granatowska – MUKS „Stoczek 45" Białystok

Chłopcy 0-9 kup
1 Sztukowski Jakub – PSK „Ko-Dang" Lipsk
2 Toczyłowski Maciej – PSK „Ko-Dang" Lipsk
3 Mikołajuk Paweł – TSC „So-San" Białystok
3 Szczepaniak Marcin – TSC „So-San" Białystok

Chłopcy 8-7 kup
1 Kościuk Rafał – TSC „So-San" Białystok
2 Klimowicz Daniel – TSC „So-San" Białystok
3 Chodyniecki Tomasz – TSC „So-San" Białystok
3 Wądołowski Patryk – TSC „So-San" Białystok

Chłopcy 6 kup i pow.
1 Protasiewicz Maciej – PSK „Ko-Dang" Lipsk
2 Koziatek Piotr – TSC „So-San" Białystok
3 Pawłusewicz Mateusz – PSK „Ko-Dang" Lipsk
3 Jabłoński Igor– PSK „Ko-Dang" Lipsk

Układy dzieci II kl. i młodsze:
1 Siatkowski Maciej – TSC „So-San" Białystok
2 Ostrowski Eryk – TSC „So-San" Białystok
3 Żwirko Natalia – MUKS „Stoczek 45" Białystok
3 Wołyń Krystian – TSC „So-San" Białystok

Techniki specjalne dziewcząt 10-7 kup
1 Sztukowska Gabriela – PSK „Ko-Dang" Lipsk
2 Łukaszewicz Wiktoria – MUKS „Stoczek 45" Białystok
3 Lipska Patrycja – PSK „Ko-Dang" Lipsk
3 Grygorczuk Paulina – TSC „So-San" Białystok

Techniki specjalne dziewcząt 6 kup i pow.
1 Martyna Pietrzeniec – PSK „Ko-Dang" Lipsk
2 Granatowska Kamila – MUKS „Stoczek 45" Białystok
3 Wróbel Paula – MUKS „Stoczek 45" Białystok
3 Aleksandra Pankowska – MUKS „Stoczek 45" Białystok

Techniki specjalne chłopców 10-7 kup
1 Kopańko Szymon – TSC „So-San" Białystok
2 Szczepaniak Marcin – TSC „So-San" Białystok
3 Wiśniewski Jakub – MUKS „Stoczek 45" Białystok
3 Klimowicz Daniel – TSC „So-San" Białystok

Techniki specjalne chłopców 6 kup i pow.
1 Mateusz Dederko – MUKS „Stoczek 45" Białystok
2 Maciej Protasiewicz – PSK „Ko-Dang" Lipsk
3 Karol Wiśniewski – MUKS „Stoczek 45" Białystok
3 Woroniecki Jakub – PSK „Ko-Dang" Lipsk

Techniki specjalne dzieci II kl. I młodsze:
1 Krystian Wołyń - TSC „So-San" Białystok
2 Siatkowski Maciej – TSC „So-San" Białystok
3 Łakus Bartłomiej – MUKS „Stoczek 45" Białystok
3 Ostrowski Eryk - TSC „So-San" Białystok

Najlepsza zawodniczka:
Pietrzeniec Martyna – PSK „Ko-Dang" Lipsk

Najlepszy zawodnik:
Protasiewicz Maciej – PSK „Ko-Dang" Lipsk

Klasyfikacja klubowa:
1 TSC „So-San" Białystok (5zł, 6sr, 10br)
2 PST „Ko-Dang" Lipsk (5zł, 3sr, 5br)
3 MUKS „Stoczek 45" Białystok (1zł, 3sr, 9br)

Wszyscy uczestnicy otrzymali dyplomy oraz paczki z drobnymi upominkami. Natomiast zwycięscy poszczególnych konkurencji zostali dodatkowo uhonorowani specjalnymi statuetkami.

Wszystkim uczestnikom gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów.

TOWARZYSTWO PRZYJACIÓŁ LIPSKA N/BIEBRZĄ

BIULETYN TPL LIPSK N/BIEBRZĄ

ROK WYD. XXVI NR. 373 2011

Na zbliżające się Święta
pragniemy złożyć życzenia
przeżywania Bożego Narodzenia w zdrowiu,
radości i ciepłej rodzinnej atmosferze.
Kolejny zaś rok niech będzie czasem pokoju
oraz realizacji osobistych zamierzeń.

Zarząd TPL

GRATULACJE!!!

Postanowieniem z dnia 9 maja 2011 roku

Pani ANIELA MARIANNA TOPULOS

odznaczona została
KRZYŻEM KAWALERSKIM ORDERU ODRODZENIA POLSKI

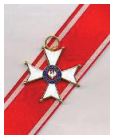

Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej
Bronisław Komorowski

Gratulujemy Koleżance – Prezes Warszawskiego Koła TPL
i życzymy dużo zdrowia oraz dalszych sukcesów w życiu prywatnym
i w pracy społecznej

Koleżanki i Koledzy TPL

Magia świat Bożego Narodzenia

„Jezu! Przybyłeś do maluczkich…
Nasyć wszystkich Chrystusową ewangelią
Miłości pełną.”

Wigilijna zimowa noc. Mroźna cisza. Na niebie gwiazdy. Leciutki wiaterek gra suitę na gałęziach drzew. Wokół lodowata biel. Przyroda oczekuje na wielkie wydarzenie. Również w ludziach wzbiera tęsknota, by kolejny raz powitać Dzieciątko na pamiątkę tego sprzed dwudziestu wieków na ziemi judzkiej. Wtedy w miasteczku Betlejem narodził się Jezus Chrystus – Bóg – Człowiek, by zbratać się z ludźmi i przynieść nadzieję na życie wieczne. Wszystkie nasze myśli biegną do Ziemi Świętej, gdzie w skalistej szopie wśród zwierząt Maryja Panna położyła w żłobie Swojego Syna. Jak ongiś pasterzy ikrólów tak i nas prowadzi tam gwiazda betlejemska.

A tymczasem w każdym domu ruch. Zjechała bliższa i dalsza rodzina. W kuchni przygotowania do jedynej w roku i niepowtarzalnej wieczerzy wigilijnej. Bo na każdym stole na białym obrusie narodzi się Jezus – Król Królów – największy dar niebios. Wszystkie serca przepełnione radością i miłością. Na twarzach uśmiech, za chwilę powitanie Dzieciątka w białym opłatku. Popłyną życzenia. I w ten wieczór nikt nie może być sam, bo z kim będzie się cieszył z przyjścia Pana?

Przy stole jedno wolne miejsce i zapasowe nakrycie, dla wędrowca, dla tych, którzy od nas odeszli, wreszcie dla samego Chrystusa. Taki zwyczaj przyjął się w polskiej tradycji od XV wieku.

źródło: http://www.pastorale.pl

Wigilia, to wieczór miłości, cudownego nastroju, niebieskiej światłości. W żłobkach naszych serc rodzi się Jezus Chrystus. Trzeba Mu zrobić miejsce, przyjąć, udzielić schronienia. On jednoczy rodziny , przynosi miłość gorącą jak ogień. Tego nastroju nie da się opisać. Odczuwa się Boską moc, spływające z nieba dary. Zwykłe rzeczy nabierają magicznej symboliki. Siano pod obrusem to betlejemski żłóbek, opłatek to sam Bóg. Kutia – wiecznie odradzający się cud urodzaju. Ryby pod różnymi postaciami na stole, to uosobienie tych, których z łodzi

Chrystus będzie łowił wraz z apostołami dla nieba. Mak jest wyrazem wszelkiej płodności, dobrobytu, dostatku. I nawet zwykłe potrawy jak i barszcz, kapusta, grzyby to dary Stwórcy, to pokarm zbliżający nas do wieczności.

Roziskrzona choinka – radosny symbol Bożego Narodzenia. Świerk, jodła posiadają wielką żywiczną moc, która sprzyja człowiekowi. Zwyczaj jej ubierania przyjęliśmy od Niemców w XVIII wieku. Przy niej rodzinny śpiew kolęd, by ukołysać Jezuska, aby nie czuł ubóstwa betlejemskiej stajenki. Pod choinką dary. Na pamiątkę tych, które ofiarowali pasterze, a potem królowie - mędrcy. Cieszą się dzieci, czekały na nie cały rok. A i dorośli lubią rozpakować swoje prezenty i nacieszyć serce tym, że są ważni, potrzebni, że się o nich pamięta.

Na drzwiach zawieszona jemioła. Pod nią młodzi mogą się pocałować. Tradycja od wielu wieków na to pozwala. Przy tym dużo gwaru, radości i śmiechu. W tę noc tylko księżyc jest samotny i ze smutkiem wędruje po mlecznej drodze na roziskrzonym niebie. A ludzi Bóg włącza w swoją opowieść o miłości, przyjaźni i dobru, którym chcemy obdarzyć swoich bliźnich.

O północy gwiazda betlejemska zaprowadzi nas do świątyń. Jak pasterze oddamy pokłon głęboką modlitwą. Ogłosimy światu, że:

,, Bóg się rodzi, moc truchleje
Pan niebiosów obnażony.
Ogień krzepnie, blask ciemniej,
Ma granice Nieskończony"

Zaprosimy do naszych domów mówiąc: *,,Jezu możesz narodzić się w moim sercu. Jest czyse i posprzątane. Pragnę Cię na wszystkie dni życia i po śmierci.*

Aromat wigilijnych potraw: sernika, makowca, grzybów, blask choinki to święta Bożego Narodzenia. Przenoszą każdego z nas w czas dzieciństwa, domu rodzinnego, mamy ukochanej, poważnego taty. W świat kolęd i nocnej „Pasterki", kiedy mróz malował kwiat na oknach domu. Było tak dobrze i bezpiecznie. Budzą się wspomnienia dawnych Wigilii z dzieciństwa i młodości.

A na tegoroczne święta Bożego Narodzenia życzymy, by na uśpioną ziemię przyszedł Bóg, który przyniesie nam miłość, głębszą wiarę, nadzieję, która nie może zgasnąć i radość, którą jak chlebem trzeba się dzielić z innymi. Również pokój, którego pragnie każdy z nas.

Boże Narodzenie, 2011 r.

Stanisława Suszyńska

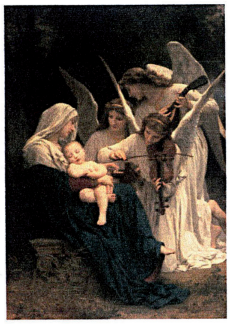

Ełk, Boże Narodzenie 2011 r.

„Dziś się narodził Chrystus Pan – Zbawiciel"
(Ps 96)

Aniołowie śpiewają pieśń, niebo i ziemia radują się,
Bóg rodzi się - Emanuel - Jemu cześć!

Drodzy Przyjaciele WSD w Ełku

Zbliżają się Święta Bożego Narodzenia – szczególne dni przeżywane w miłości do Boga i do drugiego człowieka; dni, w czasie których przebaczamy sobie urazy i przewinienia. Chcemy bowiem, aby każdy z nas czuł się dobrze, rodzinnie, by napełniony miłością Nowonarodzonej Dzieciny dzielił się tą miłością

z innymi. Bóg sam przychodzi do nas, by przemieniać nasze życie i napełniać nas nadzieją na lepsze jutro. W tę Świętą Noc Bożego Narodzenia łączymy się z Wami w atmosferze modlitwy i wdzięczności. W imieniu Moderatorów, Wykładowców, Pracowników i Alumnów Wyższego Seminarium Duchownego w Ełku przesyłamy Wam i Waszym Bliskim serdeczne życzenia Bożonarodzeniowe.

Niech przeżywanie radości spotkania z Bożą Dzieciną umocni w nas odwagę do kierowania się w codziennym życiu wartościami chrześcijańskimi. Niech Jezus - Słowo, które stało się Ciałem i zamieszkało między nami, znajdzie w Waszych rodzinach dom i stanie się dla każdego z Was źródłem nowego życia i nowych sił w podejmowaniu codziennych obowiązków. Niech napełni każde serce światłem i radością ze wszystkiego, czym On sam nas obdarowuje. W tę betlejemską Noc łączymy się duchowo przy wspólnym stole, abyśmy wszyscy poczuli się jedną rodziną. Najgorętsze życzenia, płynące z głębi serca w duchu wielkiej wdzięczności za okazywaną nam życzliwość i dobro przesyłamy wraz z darem modlitwy. Szczęść Boże na nadchodzący Nowy 2012 Rok!

Ks. Maciej Maciulewicz — Opiekun Wspólnoty Przyjaciół WSD

ks. Andrzej Jaśko — Rektor WSD

wraz z całą wspólnotą kleryków i księży WSD w Ełku

W dniu 15 września 2011 roku
odszedł od nas

Kol. JÓZEF SZTUK

długoletni Prezes Olsztyńskiego Koła Towarzystwa Przyjaciół Lipska
Wyrazy szczerego współczucia
Rodzinie i Jego Najbliższym

składa

Towarzystwo Przyjaciół Lipska

Burmistrz Lipska
PODSUMOWANIE ROKU 2011

Drodzy Mieszkańcy Gminy Lipsk,

Tradycją stały się już coroczne podsumowania działalności Burmistrza. Jest mi ogromnie miło, że mogę podsumować kolejny, piaty już rok mojej działalności i po raz kolejny podzielić się z Państwem opłatkiem, bo **„To przez tradycję wyróżniony jest majestat człowieka"** (Cyprian Kamil Norwid).

Na wstępie pragnę przypomnieć, że w grudniu w ubiegłym roku zakończyliśmy inwestycję pn. „Budowa mostu drogowego przez rzekę Biebrzę, usytuowanego w ciągu drogi gminnej Nr 2764 B Stary Rogożyn – granica gminy". Nie ujęłam tego w ubiegłorocznym podsumowaniu z uwagi na fakt, że przygotowałam je i rozdałam mieszkańcom na zakończenie swojej kadencji, co nastąpiło przed oddaniem mostu w użytkowanie. Jestem szczęśliwa, że dzięki Wam drodzy mieszkańcy mogę uczynić to teraz. Nowy most wykonano za kwotę brutto **927.504,31 zł, w tym dofinansowanie** Wojewody Podlaskiego w wysokości **405.000,00 zł,** w ramach Programu Wieloletniego pn. „Narodowy Program Przebudowy Dróg Lokalnych 2008 – 2011" oraz dotacja Gminy Nowy Dwór w wysokości **65.000,00 zł.**
Stary most rozebrano i wybudowano nowy jednoprzęsłowy most trwały o nośności 40 ton. Łączy on dwie gminy: Lipsk i Nowy Dwór.

Most przez Biebrzę

Rok 2011 był rokiem inwestycji w infrastrukturę drogową.

W tym roku wykonaliśmy w tej branży inwestycję największą w gminie i jedną z największych w skali województwa. Była to **„Przebudowa i remont ciągu komunikacyjnego w gminie Lipsk, obejmującego drogi gminne Nr 102760 B i 102758 B oraz drogę powiatową 1238 B".** Powstała ona w partnerstwie z Powiatem Augustowskim i przede wszystkim dzięki dofinansowaniu uzyskanemu z Programu Wieloletniego pn. „Narodowy Program Przebudowy Dróg Lokalnych 2008 – 2011".

Wartość całej inwestycji wyniosła 3.314.721,15 zł, w tym wspomniane wyżej dofinansowanie z budżetu państwa to 1.618.285,00 zł**,** dotacja Powiatu Augustowskiego do remontu drogi powiatowej Nr 1238 B Kopczany – Dulkowszczyzna Stary Rogożyn 174.494,85 zł oraz dofinansowanie Gminy Lipsk do całego zadania w wysokości 1.521.944,40 zł.

Przypomnijmy zatem, w ramach inwestycji zrealizowano niżej wymienione zadania :

1) Przebudowę drogi gminnej Nr 102760 B Lipsk – Kurianka – Dulkowszczyzna – Jaczniki – Siółko o długości 5,431 km oraz drogi gminnej Nr 102758 B we wsi Jaczniki o długości 0,465 km, obejmującą :

„Schetynówka" w Jacznikach

- wykonanie nawierzchni bitumicznej o łącznej długości 5,895 km, szerokości 5,0 m i grubości 5 cm warstwy ścieralnej na uprzednio wykonanej podbudowie,
- odpowiednie wyprofilowanie łuków oraz pasa jezdnego, poszerzenie korony drogi w miejscach tego wymagających do szerokości 7,0 m, tj. jednakowej na całej jej długości,
- poszerzenie pasa drogowego,
- właściwe odwodnienie drogi i terenów przyległych przez wykonanie nowych, ewentualnie pogłębienie istniejących rowów przydrożnych,
- wyremontowanie bądź przebudowa istniejących przepustów oraz ich udrożnienie,
- profilowanie i zagęszczenie poboczy gruntowych,
- wybudowanie zjazdów gospodarczych oraz zjazdów na drogi boczne,
- wykonanie barier energochłonnych,
- oznakowanie pionowe drogi - znaki ostrzegawcze, znaki zakazu, znaki informacyjne oraz znaki kierunku i miejscowości, wycinkę drzew i odkrzaczenie pasa drogowego.

2) Remont drogi gminnej Nr 102760 B Lipsk – Kurianka – Dulkowszczyzna – Jaczniki – Siółko na odcinku o długości 3.412 km (od Lipska do Dulkowszczyzny), obejmujący :

- wykonanie nowej nawierzchni bitumicznej z betonu asfaltowego o łącznej długości 3,412 km, szerokości 5,0 m i grubości 4 cm na istniejącej nawierzchni powierzchniowo utrwalonej,
- uzupełnienie i profilowanie poboczy wraz z robotami

towarzyszącymi (oznakowanie pionowe – znaki ostrzegawcze i zakazu – 7 szt., bariery energochłonne – 24 mb).

3) Remont odcinka drogi powiatowej Nr 1238 B na odcinku o długości 2,6 km, obejmujący :

- wykonanie nowej nawierzchni bitumicznej o długości 2,6 km, szerokości 5,0 m i grubości 4 cm warstwy wiążącej oraz 3 cm warstwy ścieralnej,
- uzupełnienie poboczy i roboty towarzyszące (remont przepustu, odtworzenie rowów).

„Schetynówka" w Siółku

W efekcie powstało 11.907 mb dróg o nawierzchni bitumicznej (9.307 mb dróg gminnych oraz 2.600 mb drogi powiatowej).

W tym miejscu pragnę złożyć gorące podziękowania wszystkim, którzy wnieśli swój wkład w realizację tego projektu.

W imieniu swoim i wszystkich mieszkańców całej wspólnoty naszej gminy składam serdeczne podziękowania Wojewodzie Podlaskiemu Panu Maciejowi Żywno za znaczące wsparcie finansowe, bez którego nie moglibyśmy zrealizować naszej największej inwestycji drogowej oraz Staroście Augustowskiemu Panu Franciszkowi Wiśniewskiemu za pomoc finansową i dobrą współpracę w trakcie realizacji tego projektu.
Mieszkańcom dziękuję za okazaną cierpliwość i wytrwałość w znoszeniu wszelkich utrudnień podczas budowy drogi.

Ponadto wykonaliśmy przebudowę ulicy Nowodworskiej w Lipsku na długości 211 mb i szerokości 7 m poprzez położenie 4 cm warstwy ścieralnej z betonu asfaltowego na istniejącej zniszczonej nawierzchni. Przebudowy dokonała firma STRABAG z Augustowa **za kwotę 65.190,00 zł,** wyłoniona w rozeznaniu cenowym.

Ulica Nowodworska

Z innych robót, wykonano przebudowę wejścia do wspólnego budynku Urzędu Miejskiego i BS w Lipsku (wymiana drzwi wejściowych, obłożenie stopni schodowych płytami granitowymi) za łączną kwotę 40 tys. zł brutto, w tym 15.000 zł środki własne Gminy Lipsk i 25.000 zł środki własne Banku Spółdzielczego. Umowa na montaż balustrad ze stali nierdzewnej zostanie podpisana na początku 2012 r. Zadanie sfinansuje Bank Spółdzielczy.

Schody UM w Lipsku

W miesiącu listopadzie zakończono prace adaptacyjne w budynku po byłej Szkole Podstawowej w Starych Leśnych Bohaterach z przeznaczeniem na potrzeby świetlicy wiejskiej. Dokonano tam wymiany stolarki okiennej i drzwiowej zewnętrznej drewnianej na stolarkę z PCV, ułożono terakotę, pomalowano ściany w 3-ech pomieszczeniach budynku, wykonano również przyłącze wodociągowe. Łączny koszt brutto wykonanych robót – **22.040 zł.**

Nie mogę też pominąć prac wykonanych przez nasz Zakład Gospodarki Komunalnej.

I tak w 2011 roku:

Przebudowano ulicę Pustą na odcinku 260 mb poprzez :

- ustawienie krawężnika 15x30x100 na podsypce cementowo-piaskowej - 570 mb
- ustawienie obrzeża 20x6x100 na podsypce piaskowej - 284 mb
- ułożenie chodnika z kostki brukowej - 517 m^2
- wykonanie warstwy ścieralnej grubości 4 cm wraz z poprawą równości podłużnej i korektą spadków poprzecznych.

Koszt inwestycji **174.391,19 zł.**

Ulica Pusta

Wykonano nowy chodnik z kostki brukowej (240 m^2) przy ulicy Nowodworskiej w Lipsku obok szkoły. W trosce o bezpieczeństwo dzieci i młodzieży szkolnej zamontowano na w/w ulicy próg zwalniający.

Na ulicy Jermakowicza na prośbę mieszkańców osiedla zamontowano również próg zwalniający ze względu na duży ruch samochodowy w kierunku Augustowa.

Wyremontowano drogę przez Kolonie Bartniki o długości około 2,0 km poprzez uprzątnięcie kamieni, poszerzenie równiarką, nawiezienie żwiru i jego rozplantowanie. Należy mocno podkreślić, że przy robotach porządkowych w/w drogi duży wkład wnieśli mieszkańcy Kolonii Bartnik - za co bardzo dziękuję.

Jestem bardzo zadowolona, że w końcu popłynęła woda do prawie wszystkich chętnych mieszkańców wsi. Zakład Gospodarki Komunalnej wykonał bowiem w roku bieżącym 101 przyłączy wodociągowych do mieszkańców we wsiach: Starożyńce, Bartniki, Stare i Nowe Leśne Bohatery, Kopczany, Rakowicze, Lipszczany, Wołkusz i Starożyńce o łącznej długości 3,65 km. Koszt poniesiony przez gospodarstwo domowe podłączające się do wodociągu wyniósł średnio 2.300 zł. Niektórzy mieszkańcy musieli ponieść o wiele wyższe koszty z uwagi na konieczność wykonania przejścia przez jezdnię drogi powiatowej przeciskiem, który wykonywała firma SAN-KAN z Sokółki (koszt przecisku 1 mb - 92,25 zł (brutto).

Zakład Gospodarki Komunalnej w chwili obecnej ma na utrzymaniu hydrofornię w Lipsku, Krasnym i Skieblewie oraz przepompownię w Rakowiczach, 137,9 km linii wodociągowych, do której podłączonych jest 800 gospodarstw domowych o łącznej długości przyłączy – 35 km.

ZGK na potrzeby wykonywania usług dla mieszkańców naszej gminy korzystających z opróżniania szamb zakupił beczkowóz o pojemności 4m^3 za kwotę 21.000 zł

Informuję swoich mieszkańców, że z dniem 1 stycznia 2012 roku w związku z wygaśnięciem pozwoleń na użytkowanie zostanie zamknięte składowisko śmieci w Kol. Lipsk i zostanie ono przekazane Związkowi Komunalnemu Biebrza z siedzibą w Suchowoli w celu jego rekultywacji w ramach projektu

„Rekultywacja składowisk odpadów gmin członkowskich Związku Komunalnego Biebrza" współfinansowanego ze środków Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podlaskiego na lata 2007-2013".

Jak co roku, nie zapomniano również o organizacjach pozarządowych. W sumie, w tym roku w ramach konkursów na realizację różnych zadań pięciu organizacjom pożytku publicznego przekazano w sumie 46.000 zł.
Miło mi też poinformować, że działalność gminy Lipsk w ramach Programu Integracji Społecznej Poakcesyjnego Programu Wsparcia Obszarów Wiejskich **została wyróżniona przez Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej mianem Dobrej Praktyki**.
Za realizację w latach 2008 - 2010 projektu pn. **„Wszyscy razem – przyłącz się do nas"** przyznano nam nagrodę w wysokości 20.000 zł. Część środków, w wysokości 10.000 zł, zgodnie z wytycznymi, przeznaczyliśmy na kontynuację wyróżnionych działań, pozostałe 10.000 zł na upowszechnianie i popularyzację wyróżnionego projektu wśród innych gmin.
W związku z tym w dniach 30-31 sierpnia 2011 r. w Lipsku, Sztabinie oraz w Bargłowie Kościelnym odbyła się konferencja pn.: „Dobry przykład – podaj dalej".

Konferencja w Lipsku

W ramach kontynuacji projektu ponownie uruchomiono świetlice w miejscowościach: Rygałówka i Kopczany. Zajęcia prowadzone były od 01.09.2011 r. do 15.10.2011 r. przez 3 dni w tygodniu po 4 godziny dziennie – do świetlicy w Rygałówce uczęszczało 20 dzieci, a w Kopczanach - 9. W ramach zajęć podopieczni świetlic (29 dzieci) wzięli udział w wycieczce do Białegostoku. Odwiedzili Białostocki Teatr Lalek, zwiedzili starówkę (ratusz), byli także w Fikolandzie. Dla części uczestników wycieczki była to pierwsza wizyta w „dużym mieście".

W tym miejscu chciałabym serdecznie pogratulować Pani Urszuli Bobrowskiej oraz chórowi „Tremolo" zdobycia Złotego Kamertonu, Pucharu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za najlepsze wykonanie utworu obowiązkowego oraz nagrody ufundowanej przez Wojewodę Kujawsko-Pomorskiego, a także nagrody Ministerstwa Edukacji Narodowej dla najlepszego dyrygenta. Serdacznie dziękuję za rozsławianie naszej Małej Ojczyzny w Polsce.

Chór „Tremolo"

Tradycją każdego roku w Gminie Lipsk są Złote i Srebrne Gody. W tym roku aż 14 par obchodziło Złote Gody, a Srebrne – 25. Jeszcze raz gratuluję wszystkim jubilatom.

Złote i Srebrne Gody

Dzięki zaangażowaniu pracowników Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury w Lipsku w 2011 roku udało się pozyskać ze środków zewnętrznych i zrealizować następujące zadania:

„Internetowe Babki z Rodzynkami" – projekt zrealizowany w ramach konkursu „Aktywna Biblioteka" prowadzonego przez Akademię Rozwoju Filantropii w Polsce w ramach Programu Rozwoju Bibliotek. Projekt polegał na przeprowadzeniu warsztatów z podstaw obsługi komputera i Internetu dla osób starszych. Koszt projektu 6.250 zł. Dofinansowanie z programu 5.000 zł.
Dofinansowanie Internetu – z Fundacji Orange w ramach programu „Akademia Orange dla bibliotek" w kwocie 1.014,96 zł.
Zakup książek – dofinansowanie z Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego - 2.000 zł.
„Dni Kultury w Lipsku" – Projekt zrealizowano z programu Leader LGD Fundacja Biebrzańska z Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich. Koszt projektu 58.495,41 zł. Dofinansowanie z programu 25.000 zł.

Mażoretki otrzymały nowe stroje. Szczególne podziękowania za ich uszycie kieruję do Pani Krystyny Krzywickiej.

Zorganizowano również imprezę kulturalno-rekreacyjną

o charakterze festynu skierowaną do mieszkańców naszego regionu, pn. **„Lipcowe Smaki"** - Projekt zrealizowano z programu Leader LGD Fundacja Biebrzańska z Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich. Koszt projektu 25.864,29 zł. Dofinansowanie z programu 14.705,03 zł. Impreza promująca dziedzictwo kulturowe, szczególnie sztukę ludową, folklor i kuchnię regionalną.
Ogółem na powyższe zadania w 2011 r. pozyskano **47.719,99 zł.**

Chciałabym też podzielić się miłą wiadomością z najmłodszymi mieszkańcami gminy. Złożony przez nas do Fundacji Biebrzańskiej wniosek o dofinansowanie projektu pn. **„Zagospodarowanie na cele rekreacyjne terenu przy Przedszkolu Samorządowym w Lipsku"** został wybrany do dofinansowania w ramach wdrażania Lokalnej Strategii Rozwoju.
Koszt brutto projektu to 43.961,20 w tym dofinansowanie 25.000,00 zł. (70 % wartości netto projektu). **Zadanie zostanie zrealizowane do końca maja 2012 r.** i obejmie montaż na placu przy przedszkolu następujących urządzeń zabawowo-rekreacyjnych: zestaw zabawowy - 1 szt., zjeżdżalnia - 1 szt., huśtawka podwójna wahadłowa (z siedziskiem huśtawkowym gumowym) - 2 szt., karuzela krzyżowa - 1 szt., bujak sprężynowy (motorek) - 1 szt., bujak sprężynowy (lew) - 1 szt., bujak sprężynowy (huśtawka) - 1 szt., karuzela tarczowa - 1 szt., ławka stała z bali - 2 szt., huśtawka podwójna wahadłowa (z siedziskiem huśtawkowym gumowym (koszyk) - 2 szt.,

huśtawka ważka - 1 szt., bujak sprężynowy (konik) – 2 szt.

Dbając o jawność działania swojego, jak też podległych jednostek i pracowników jestem zmuszona Państwa poinformować, że w lipcu br. została znowelizowana ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.
Zapisy tej ustawy zmieniają zupełnie dotychczasowe zasady gospodarki odpadami i są to istotne zmiany. Nowe przepisy będą wchodziły w życie sukcesywnie od stycznia 2012 r. Zmiana polega przede wszystkim na tym, że przekazano gminom kompleksowe zarządzanie odpadami. **Od 1 lipca 2013r. mieszkańcy nie będą już musieli samodzielnie zawierać umów** z firmami odbierającymi odpady. Nowy system zakłada, że to gminy będą przeprowadzały przetargi na odbiór odpadów, gospodarowały środkami pochodzącymi z opłat pobieranych od mieszkańców za odpady, a od firm egzekwowały odpowiednią jakość usług. Gmina sama będzie ustalać sposób naliczenia opłaty za wywóz nieczystości, może ją przeliczać w zależności od liczby osób, które mieszkają w lokalu czy domu, uzależniać od jego powierzchni albo od ilości zużytej wody. Konsekwencją zmiany przepisów będzie nowy regulamin utrzymania czystości i porządku w gminach, uchwała o sposobie naliczania opłat oraz wzór deklaracji, na podstawie której będzie określana opłata.

Dla mieszkańców będzie to rodzaj dodatkowego podatku, który zastąpi dotychczas wnoszone przez nich opłaty dla firm wywożących śmieci na podstawie indywidualnie zawartych umów. Będziemy mieli cały 2012 rok, aby zgodnie z przepisami, a jednocześnie mądrze i najsprawiedliwiej, jak to będzie możliwe, oczywiście w szerokiej konsultacji z wszystkimi, ustalić wysokość tego dodatkowego, tzw. „śmieciowego podatku".

Pozwolę też zapoznać Państwa z działalnością Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lipsku.
Jest ona skierowana przede wszystkim na pomoc i zaspokojenie niezbędnych, podstawowych potrzeb życiowych osób i rodzin oraz umożliwienie im funkcjonowania w warunkach godnych człowiekowi.

Stale wzrasta zakres zadań stawianych przed instytucjami pomocy społecznej. Zwiększa się liczba spraw, ich zawiłość i stopień trudności.

Wzrasta też liczba osób i rodzin oczekujących wsparcia, w szczególności materialnego, ale nie tylko. Rodziny i osoby potrzebują też wsparcia w formie usług opiekuńczych oraz w formie poradnictwa.

O wypłacie świadczeń decydują kryteria określone w przepisach prawa, a nie uznaniowość.

Największą grupę korzystających z pomocy stanowią osoby bezrobotne, długotrwale i przewlekle chore, starsze, samotne i niepełnosprawne.

W 2011 r. dysponowaliśmy budżetem 3.552.279 zł w tym:

1) świadczenia rodzinne – 508 rodzin na kwotę 1.860.040 zł w tym:
- zasiłki rodzinne z dodatkami - wydano 548 decyzji dla 416 rodzin na kwotę 1.313.440 zł,
- zasiłki pielęgnacyjne - wydano 39 decyzji dla 108 osób na kwotę 204.080 zł,
- świadczenia pielęgnacyjne - wydano 38 decyzji dla 38 osób na kwotę 158.520 zł,
- fundusz alimentacyjny – wydano 73 decyzje dla 27 rodzin na kwotę 184.000 zł,

2) dodatki mieszkaniowe - wydano 237 decyzji dla 144 rodzin na łączną kwotę 298.200 zł,

3) stypendia i zasiłki szkolne - wydano 642 decyzje dla 180 rodzin na łączną kwotę 225.164 zł,

4) wydatki na pomoc społeczną :
- zasiłki stałe - wydano 14 decyzji. Z tej formy pomocy korzystają 24 osoby - kwota świadczenia to 113.500 zł,
- zasiłki okresowe – wydano 245 decyzji dla 112 rodzin na kwotę 278.000 zł,
- zasiłki celowe – wydano 65 decyzji dla 46 rodzin na kwotę 21.300 zł,

5) pomoc w formie posiłku w ramach wieloletniego programu **„Pomoc Państwa w zakresie dożywiania"**, w tym:
- 485 dzieci skorzystało z pomocy w formie posiłku, wydano 588 decyzji na w/w formę pomocy,
- 66 rodzin skorzystało z pomocy w formie zasiłku na zakup żywności – wydano 95 decyzji,
- 40 osób skorzystało z pomocy finansowej dla rodzin pobierających świadczenia pielęgnacyjne na kwotę 7.800 zł.

Łączna kwota wydatkowana na w/w formę pomocy to 257.800 zł,

6) usługi opiekuńcze – 13 osób – 66.160 zł,

7) jedna osoba przebywa w Domu Pomocy Społecznej „Kalina" w Suwałkach – wydatki poniesione na tą formę pomocy w 2011 r. to kwota 20.161,66 zł. Aktualnie na miejsce w DPS-ie oczekują 4 osoby. Jedna osoba przebywa w „Domu dla Osób Bezdomnych i Najuboższych Monar – Markot" w Garbasie.

Ponadto MGOPS we współpracy z TPL w 2011 r. wydał żywność z „Banku Żywności" w ilości 10.558 kg dla 230 rodzin.

Działalność Ośrodka Pomocy Społecznej polega też na wsparciu rodzin i osób oraz podejmowaniu działań zmierzających do usamodzielnienia tych rodzin oraz integracji ze środowiskiem.

W 2011 roku na skutek intensywnych działań pracowników MGOPS udało się usamodzielnić kilkanaście rodzin, co jest dużym sukcesem i satysfakcją, że praca nasza przynosi namacalne efekty, a rodziny te uwierzyły, że są w stanie przezwyciężyć niepowodzenia i trudności i mogły powrócić do normalnego funkcjonowania.

Pragnę wspomnieć jeszcze o naszym Zakładzie Opieki Zdrowotnej. W ramach pozyskanych funduszy unijnych SP ZOZ w Lipsku wykonuje diagnostykę laboratoryjną podstawową i biochemiczną oraz badania diagnostyczne USG w zakresie diagnostyki narządów jamy brzusznej, gruczołów piersiowych, tarczycy oraz Dopplerowskie badania naczyń krwionośnych.
W ciągu roku udziela się tu średnio 19.000 porad lekarskich, ponad 200 wizyt domowych, ok. 500 skierowań do specjalistów, 90 skierowań do szpitala. Wykonuje się ponad 15.000 zabiegów rehabilitacyjnych stacjonarnych i w domu chorego – dziennie korzysta z tego ok. 22 pacjentów; udziela się ok. 1.100 porad z zakresu położnictwa i ginekologii; w ramach profilaktyki wykonuje się ok. 1.000 szczepień ochronnych rocznie. Pod opieką placówki pozostaje ogółem 700 dzieci w wieku szkolnym, a gabinecie zabiegowym wykonuje się

ponad 10.000 różnych zabiegów medycznych dla ponad 3.300 pacjentów rocznie.

I na zakończenie parę słów o stanie naszego budżetu gminnego.
Pragnę przypomnieć, że obejmując Urząd Burmistrza zastałam zadłużenie w kwocie 2.310.763,98 zł. Przez okres 5 lat wykonaliśmy bardzo wiele pilnych, a zarazem kosztownych inwestycji. W okresie tym wykorzystaliśmy wszystkie możliwości w zakresie pozyskania środków zewnętrznych. Gdybyśmy ich nie wykorzystali, uważam, że strata byłaby ogromna.
Coraz częściej nowe konkursy na dofinansowanie zadań inwestycyjnych niosą za sobą większy udział własny gminy.

Dla przykładu w roku 2009 na inwestycje wydano 4.165.140 zł, w roku 2010 -7.569.313 zł i w 2011 roku - 3.591.642,06 zł. Wykonanie ich wiązało się z zaciąganiem kredytów, bez których realizacja inwestycji byłaby niemożliwa. Każdy kredyt zaciągałam na podstawie upoważnienia od Rady Miejskiej. W związku z tym poziom zadłużenia gminy Lipsk jest wysoki, ale nie przekracza ustawowego progu. Na koniec roku zadłużenie wyniesie 9.548.000 zł – ok. 54 %. W latach najbliższych głównym zamierzeniem będzie jego spłata, by móc ponownie rozbudowywać infrastrukturę i poprawiać jakość życia mieszkańców. Na koniec 2012 roku planowane zadłużenie wyniesie 9.002.000 zł, na koniec 2013 roku – 7.667.000 zł, na koniec 2014 – 6.272.000 zł.
Zadłużenie jest wysokie, jednakże realne do spłaty i nie stanowi zagrożenia dla płynności finansowej naszej gminy.

Wzorem roku bieżącego, zostaną podjęte działania zmierzające do obniżenia wydatków bieżących, jak również wzrostu dochodów i szukania nowych możliwości ich zwiększenia. Dlatego też w zakresie podatków lokalnych – podatku rolnego i leśnego zaplanowano stawki ustawowe. Podatek od nieruchomości zaplanowano na poziomie górnych stawek określonych przez Ministra Finansów z wyjątkiem budynków zajętych pod działalność gospodarczą oraz dla pozostałych budynków. W zakresie podatku od środków transportowych zaplanowano wzrost o 90 zł.

Patrząc na strukturę wydatków bieżących (bez inwestycji) najwięcej środków przeznacza się na zadania oświatowe. W roku 2009 na ten cel wydatkowano 5.801.335 zł przy subwencji oświatowej z Ministerstwa Finansów 4.331.567zł. Kwotę brakującą - 1.469.768 zł dołożył samorząd gminy. W roku 2010 przeznaczono na oświatę 6.197.151 zł, przy subwencji 4.442.664 zł, środki gminy – 1.754.487 zł. W roku 2011 wydatki są planowane na kwotę 6.121.905 zł, a subwencja oświatowa planowana jest w kwocie 4.517.838 zł. Kwota niezbędna do pokrycia różnicy ze środków własnych gminy – 1.604.067 zł.

Corocznie Rząd nakłada na gminy nowe zadania. Niestety – nie idą za tym pieniądze wystarczające na ich realizację. Dlatego proszę o zrozumienie dla wszystkich problemów, które nas czekają z uwagi na opisany wyżej stan finansów gminy, jak też coraz to nowe wyzwania, które są przed nami w związku ze znaną wszystkim sytuacją kryzysową w państwach unijnych. Zapewne dotknie to każdego z nas - nie załamujmy się, nie będzie łatwo, ale wspólnie będziemy się starali pokonać wszystkie trudy.
Dlatego liczę na wsparcie moich działań dobrymi, konstruktywnymi radami i pomysłami.

Cały czas czynię starania o utworzenie nowych miejsc pracy w naszej gminie. Wielu inwestorów warunkuje jednak rozpoczęcie działalności utworzeniem przejścia granicznego w Lipszczanach, na co niestety nie mamy wpływu.

Pragnę też poinformować, że coroczne spotkania z mieszkańcami we wszystkich miejscowościach odbędą się w styczniu 2012 r.

Szanowni Państwo,

Tym wszystkim, którzy mi zaufali i powierzyli pełnienie w dalszym ciągu funkcji gospodarza Gminy, serdecznie dziękuję.

Dziękuję za dobrą współpracę wszystkim radnym Rady Miejskiej w Lipsku oraz sołtysom.

Dziękuję też za solidną, dobrą pracę wszystkim moim pracownikom, jak też kierownikom jednostek podległych.

Dziękuję funkcjonariuszom policji, straży granicznej oraz strażakom OSP za odpowiedzialne i pełne poświęcenia wykonywanie swoich zadań, Dyrektorom szkół oraz wszystkim pedagogom za trud włożony w wychowanie naszego najmłodszego pokolenia.

Dziękuję orkiestrze, mażoretkom i harcerzom wraz z opiekunami.

Dziękuję też tym wszystkim, którzy podejmowali jakiekolwiek działania dla dobra naszego miasta i gminy. Cieszy mnie bardzo każda nowa inwestycja prywatna i każda nowa działalność gospodarcza, gdyż wszystko to czyni nasze miasto i gminę coraz bardziej atrakcyjną i przyjazną zarówno dla naszych mieszkańców, jak też dla przyjezdnych.
Na wagę złota jest każda dobra inicjatywa i działanie, które mogłyby wpłynąć pozytywnie na stan naszej gminy i nasze codzienne życie.

Na zakończenie proszę przyjąć gorące, płynące z głębi serca życzenia zdrowia, pogody ducha, wszelkiej pomyślności na co dzień oraz wzajemnej życzliwości, tolerancji, miłości i zgody w rodzinie.

Burmistrz Lipska
mgr Małgorzata Cieśluk

MIEJSKO-GMINNY OŚRODEK KULTURY W LIPSKU

zaprasza 8 stycznia 2012 r. o godz. 10^{30} na:

XIII POWIATOWY PRZEGLĄD WIDOWISK KOLĘDNICZYCH I PASTORAŁEK

ZBIÓRKA PIENIĘŻNA ORAZ LICYTACJA GADŻETÓW NA RZECZ

WIELKIEJ ORKIESTRY ŚWIĄTECZNEJ POMOCY

W czasie trwania **XX Finału Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy** wolontariusze z identyfikatorami prowadzić będą zbiórkę pieniędzy do puszek.

Z A P R A S Z A M Y

Echo Lipska
ROK XVI NR 147 Październik - Grudzień 2011 cena 2,5 zł Lokalna gazeta samorządowa

Wydawca: Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury,
ul. Rynek 23,16-316 Lipsk, woj. podlaskie, www.kulturalipsk.pl,
e-mail: mgok@lipsk.pl, tel. 87 64 23 586.

Zespół redakcyjny: *Wiesław Bochonko, Barbara Tarasewicz, Aneta Szczecina.*
Skład komputerowy: *Cezary Gładczuk - M-GOK Lipsk.*